

La Casa Gran de Viladellops

Olèrdola

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Veïnat de Viladellops

Coordenades:

Latitud: 41.30594
Longitud: 1.73676
UTM Est (X): 394251
UTM Nord (Y): 4573490

Classificació

Número de fitxa 08145 - 265
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 4234302CF9743S0001IF
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 14/12/2020 - 21:14

Descripció

Gran casal d'origen medieval situat al centre del conjunt de Viladellops. Consolidat en època moderna, l'edifici està format per diversos volums superposats. La part principal és de planta rectangular. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. El frontis es

composa de tres eixos d'obertures, amb el portal centrat d'arc de mig punt adovellat. Els finestrals són tots d'arc pla de pedra carejada, excepte els petits pòrtics de les golfes d'arc de mig punt arrebossat. Els finestrals del pis tenen sortida a sengles balcons de baranes forjades, excepte el central, que és d'obra i té una notable volada. de la façana lateral en destaca, a banda de diversos finestrals de pedra carejada i arrebossats disposats de forma aleatòria, l'espadanya que la corona. El tractament exterior dels murs és arrebossat i pintat. El ràfec està acabat amb una imbricació.

Història

La primera menció al lloc de Viladellops és de l'any 976. L'alou de Viladellops fou donat el 992, en parts iguals, al monestir de Sant Cugat del Vallès i al monestir de Sant Pere de les Puelles pel jutge Teudiscle. Més tard fou una possessió de l'orde dels hospitalers. El prior de la comanda de Sant Valentí reclamà el 1297 al lloctinent del veguer de Vilafranca que defensés el lloc, que era de jurisdicció hospitalera, contra Bernat Soler i l'abadessa de les Puelles. Aquest plet fou molt llarg i no fou reconegut fins el 1451, quan la reina Maria dictà sentència. En un acta que aixecà un advocat l'any 1809 en nom dels hospitalers d'aquesta possessió es diu que la torre estava en ruïnes.

